

L E C T O R I.

Ene vale Lector, Non malè illi mihi calcum posuisse videntur, qui Historiam oculum prudentiae civilis, Geographiam vero oculum & lumen Historiae vocant. Nec enim res vel magnæ vel parvæ geri possunt, sine loco, nec loca terrarum distincte cognosci, sine Geographia. Habet suum in historia momentum personarum cognitionis, habet temporis, habet quoque loci. Si Thermopylas nescis, frustra Lacedæmoniorum cum Mardonio pugnam legis, si Arbelas, cœcutis in Curtio; si Actium promontorium, hæres circa Actiacam victoriæ; si campos Catalaunicos, nescis, ubi cæsus fuerit ab Aëtio Attila. Bellum gerentibus sciendum omnino, quo duci possit exercitus, ubi commoda castrametatio, ubi insidiæ locorum opportunitate strui, ubi evitari prudenter queant. Nec alia occasione à Thomyri, Scythiae regina, ad internacionem fusus fuit Cyrus, quam loci ignorantia. Non ob aliam causam adversus Parthos infelicissime pugnavit Crassus, felicissime ubi vis terrarum Cæsar, quam quod ille locorum, quæ copias suas duxit, fuerit imperitus, hic peritissimus. Et quomodo, sine Geographiae cognitione, res, quas domi negavit natura, ex dissitis longe regionibus, maria ultra & terras, peti possunt, nisi Orientis & Occidentis, continentis ac Insularum situm positionemque perspectam habeamus? Ut simul & ad gloriam & vitæ humanæ felicitatem, commodaque, viam stravisse, Geographia putanda sit. Nisi fluminibus, montibus, fretis, isthmis, mari discernerentur imperia, quis bellorum finis, quis imperiorum terminus? Ambitioni suæ modum ponit Princeps, qui regni sui fines à Geographis potius, quam ab illa ipsa ambitione, dominandi magistra, discere satagit. Qui cœlos scrutantur, respondentes illis in terra circulos, zonas, climata investigare necesse habent, nec dierum, ac noctium discrimina, ortus & occasus siderum rectos

*

& obli-

